

Dawanie innym

Werset kluczowy: „Zawsze będą w kraju ludzie ubodzy. Dlatego nakazuję wam dzielić się hojnie z ubogimi i innymi Izraelitami w potrzebie”.

Księga Powtórzonego Prawa 15:11

**Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Księga Powtórzonego Prawa 15:4-11**

Księga Powtórzonego Prawa została opisana jako podsumowanie całego prawa Bożego. Niemal cała księga powtarza przykazania i instrukcje, które Bóg przekazał Izraelitom za pośrednictwem Mojżesza. Bóg dał Izraelowi swoje prawo jako instrukcje, których mieli przestrzegać. Poniższe słowa Mojżesza pokazują nam, że prawo Boże jest swego rodzaju przewodnikiem po tym, jak należy żyć. „Pan nakazał nam przestrzegać wszystkich tych ustaw, abyśmy zawsze bali się Pana, naszego Boga, dla naszego dobra, aby zachował nas przy życiu, tak jak jesteśmy dzisiaj”. Księga Powtórzonego Prawa 6:24

To właśnie w kontekście Bożej dobroci Bóg mówi Izraelowi poprzez Mojżesza, że ubóstwo nie musi istnieć w Izraelu, jeśli lud będzie przestrzegał Jego przykazań. Nasza lekcja znajduje się w części Księgi Powtórzonego Prawa poświęconej różnym instrukcjom dotyczącym kultu. Poprzedni rozdział dzieli zwierzęta na czyste i nieczyste oraz zawiera instrukcje dotyczące składania dziesięciny. Następny rozdział omawia święto Paschy () i inne święta w kalendarzu liturgicznym Izraelitów.

Księga Powtórzonego Prawa 15 może być postrzegana jako zapowiedź słów Boga, które znajdują się później w Księdze Izajasza 58:6-7, gdzie Bóg określa, czego wymaga od czci: „Czyż nie jest to post, który wybrałem: rozluźnić więzy niegodziwości, rozwiązać ciężkie brzemiona, uwolnić uciśnionych i złamać każde jarzmo? Czyż nie jest to dzielenie się chlebem z głodnym i przyjmowanie do swojego domu ubogich, którzy zostali wyrzuceni; gdy widzisz nagiego, okrywasz go i nie ukrywasz się przed własnym ciałem?”.

Nasza lekcja przedstawia sposób, w jaki Izraelici mieli żyć, oddając cześć Bogu. Co siedem lat mieli obchodzić rok szabatowy, w którym to czasie miały być umarżane długi (Księga Powtórzonego Prawa 15:1-3). Mieli otworzyć swoje serca i ręce dla potrzebujących, zapewniając im wszystko, czego im brakowało. (Księga Powtórzonego Prawa 15:7-10). Nie było żadnych zastrzeżeń. Jeśli istniała potrzeba, należało ją zaspokoić. Nie byłoby wśród nich ubogich, gdyby wiernie przestrzegali przykazań Boga.

W Starym Testamencie Pan wyraźnie przedstawił Izraelitom ziemski dobrobyt jako nagrodę za posłuszeństwo i lojalność wobec Niego i Jego praw. Było to przeszkodą dla tych, którzy nie uznają faktu zmiany dyspensacyjnej, która nastąpiła dzięki służbie Jezusa. Wielu błędnie odniosło obietnicę dobrobytu do chrześcijan, a błąd ten spowodował zamieszanie w umysłach.

Ziemski dobrobyt w obecnym wieku nie jest obiecany wiernym chrześcijanom. Dlatego też postępujemy zgodnie z prawem miłości wobec innych, zgodnie z nauką apostoła Jana: „Jezus

Chrystus oddał za nas swoje życie. My też powinniśmy oddać życie za naszych braci i siostry. Jeśli ktoś posiada dobra materialne i widzi brata lub siostrę w potrzebie, ale nie ma dla nich litości, jak może w nim być miłość Boża? Dzieci, nie kochajmy słowami ani mową, ale czynami i prawdą”. 1 List Jana 3:16-18